

פיקניק של סרן קנגורו

סיפרה מרי וול ג'ונס
ציורים מל קרפורד

בוקר אחד נפתחו דלתות של בית האוצרות
וסרן קנגורו קרא "מר גרין, הי, מר גרין!"

"רעיון נהדר, אדוני" אמר מר גרין "אגיד לכולם
ואתה תכין בינתיים את הארוחה."
סרן קנגורו הוציא את סל הפיקניק הגדול שלו
ומילא אותו ב...

ומיד נשמע קול "אני בא, סרן!" ומעבר לפינה
הופיע ידידו.
"מה דעתך לצאת היום לפיקניק?" שאל הסרן.

תוך זמן קצר הסרן וכל חבריו הגיעו ליער, לא
הרחק מבית האוצרות.
אבל במקום לפתוח את הסל שאל סרן קנגורו "מי
ימצא את מקום המסתור הטוב ביותר?"
"בשביל הארוחה שלנו?" שאלו כולם.
הסרן חיך "לא, לא. בשביל משחק המחבואים"
אמר והניח את הסל.

עצם גדולה בשביל
הכלב פופי.

זרעי חמניות בשביל
התוכי גרינרו,

חבילת חציר בשביל
מר איל.

גזרים בשביל בוני הארנב,

כריכים, מיץ תפוזים ועוגת שוקולד בשביל אתם
יודעים מי.

סרן קנגורו, מר גרין וכל היתר רצו
להסתתר. כולם פרט לבוני הארנב.
בוני חשב חזק, כי הוא רצה למצוא מקום
מסתור טוב במיוחד ואז.. מר איל כמעט
וגמר לספור.

"הידד!" קרא מר איל "אני אחפש! תסתתרו
כולכם!" הוא עצם את עיניו והתחיל לספור.

"מוכנים או לאו, הנני בא!" קרא מר איל.
מה יכול היה לעשות בוני הארנב? הוא
קפץ מהר לתוך סל הפיקניק וכיסה את
עצמו במפה המשובצת.

הכל היה שקט. בוני חייך לעצמו. הוא הרים
פינת המפה המשובצת והציץ החוצה.
"מצאתי אתך!" נשמע קול. בוני משך את המפה
מעל ראשו ועצר את נשימתו.

הארנב הקטן ישב בשקט גמור. הוא לא ראה
כלום, אבל היה לו שם נוח מאוד. הוא ישב
ממש על חבילת החציר של מר איל.

ביחד הם מצאו את גרינרו
התוכי תחת עלה גדול,

ואת פופי הכלב
בתוך בול עץ חלול.

אבל
הסכנה
עברה.
מר איל
מצא
את מר
גרין
אחרי
עץ קטן.

ואז גרינרו ראה את סרן קנגורו בתוך שיח של
אוכמניות..

הסרן הביט סביב "אתם צודקים" אמר "איפה
בוני הארנב?"

סרן קנגורו יצא, נער ענפים מבגדיו ואמר
בגאווה "נדמה לי כי מצאתי את מקום המסתור
הטוב מכולם."
אבל חבריו לא הסכימו. "עדיין חסר מישהו"
אמרו.

אבל אז הוא עבר ליד סל הפיקניק,
ומה אתם חושבים?

והם התחילו לחפש בשיחים ותחת עלים,
בבולי עץ חלולים ואחרי עצים, אבל לא
יכלו למצוא אותו.
"המממ!" אמר הסרן וגירד את ראשו
"בוני הארנב חכם מאוד. אכן כך."

כעבור רגע הוא חזר יחד עם מר גרין, פופי
הכלב, גרינרו התוכי ומר איל. כולם הסתכלו.

הוא מצמץ בעיניו ושפשף אותן. ואז התקרב
קצת. ואז שם את ידו על פיו כדי לא לצחוק
והתרחק.

בכל רם אמר אז סרן קנגורו "איננו יכולים למצוא
את בוני הארנב, אז בואו ונתחיל לאכול."
הוא קרץ עין וכולם אמרו "כן, נאכל!"

שום דבר לא זז בסל.

שם, גלוי לכל עין, מתחת למפה המשובצת,
הציץ עגול, לבן, מנופח - זנב של ארנב!

אבל איזו הפתעה! בוני חיכה כל כך הרבה זמן
שימצאו אותו עד ש..

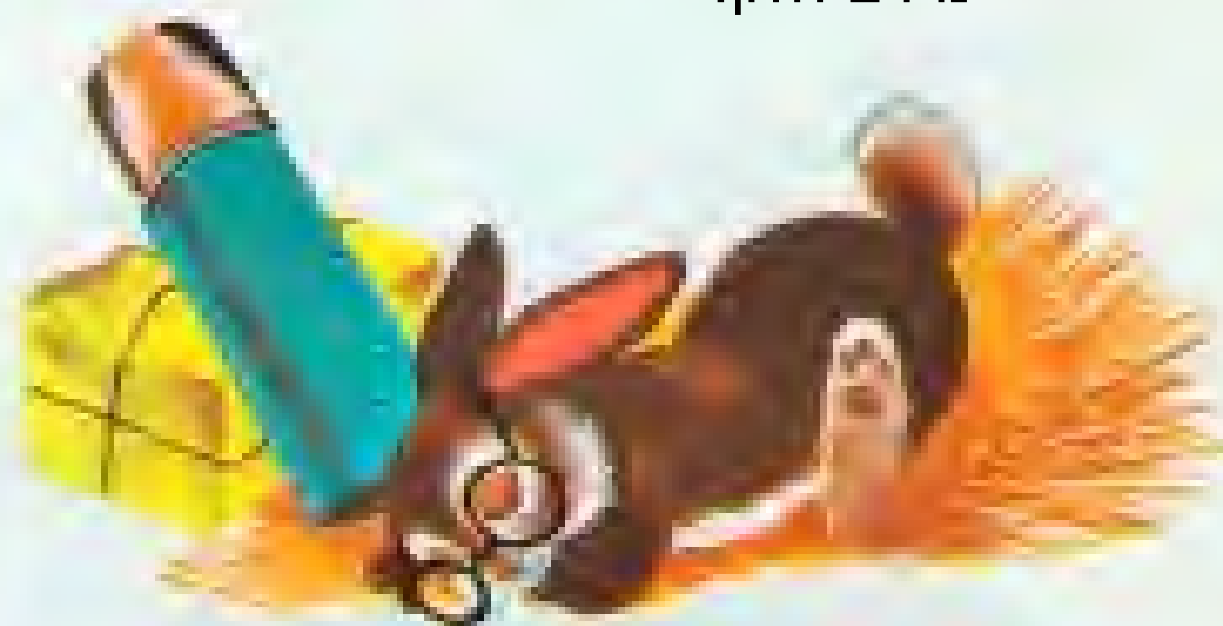
"טוב" חייך הסרן "הנה הארוחה שלנו..." והוא הסיר
את המפה "והנה בוני הארנב!"

ואז הוציאו את הכל מהסל. "זה פיקניק
נהדר" אמר מר גרין כשלגם ממיץ תפוזים.

נרדם חזק!

כולם צחקו. וזה העיר את בוני, והוא צחק אתם.

וסרן קנגורו שם את ידו באחד הכיסים העמוקים
שלו "והנה גזר, גדול במיוחד, בשביל מי
שמסתתר טוב מכולם!" אמר.
ואתם יודעים מי זה היה, נכון?"

